

Několik vět o vynikajícím pedagogovi, vědci, kolegovi a skvělém člověku

Dne 28. 11. 1951 se narodil a v letošním roce tak oslavil sedmdesáté narozeniny prof. Jan Hurdík, DrSc. Přinejmenším to druhé je událost, kterou nelze na stránkách tohoto časopisu (a jistě nejen na nich) pominout.

Jan Hurdík ukončil svá vysokoškolská studia v roce 1976 na Právnické fakultě Masarykovy univerzity (v té době University Jana Evangelisty Purkyně v Brně) a tamtéž dosáhl o rok později titulu doktora práv. Bezprostředně po studiích se stal právním čekatelem a v roce 1978 prokurátorem u Okresní prokuratury v Třebíči. Po dvou letech však tato epizoda v jeho životě skončila, neboť nastoupil jako odborný asistent na své mateřské fakultě, kde působí dodnes. (V období let 2005 až 2016 zde působil navíc jako zástupce vedoucího katedry občanského práva a v letech 2016 až 2018 jako její vedoucí.) V roce 1984 dosáhl vědecké hodnosti kandidáta věd, čtyři roky nato byl jmenován docentem a v roce 2001 získal vědeckou hodnost doktora věd. Profesorem byl jmenován v roce 2004.

Jakkoli ve svém profesním životě jubilant neopomíná ani praktickou stránku práva (jsa již od roku 1990 advokátem), představuje základ jeho odborných aktivit především jeho pedagogická činnost, a to zejména v oblasti občanského práva hmotného. Ta je přirozeně spjata zejména s brněnskou právnickou fakultou, kde profesor Hurdík kromě standardní přednáškové a seminární výuky zajišťuje jednak v rámci programu Socrates pro zahraniční studenty výuku srovnávacího kursu základních institutů občanského práva (ve francouzštině) a základních institutů smluvního práva (v anglickém jazyce), jednak plní funkce školitele a zejména garanta předmětu občanské právo hmotné v doktorském studijním programu. S tím

pak úzce souvisí i jeho zapojení do funkcí člena vědecké rady, člena oborové rady a předsedy oborové komise pro obor občanské právo doktorského studijního programu na této fakultě. Akční rádius jubilanta je ovšem mnohem širší. V této souvislosti vystupuje do popředí především jubilatovo působení na mezinárodním poli, kde absolvoval celou řadu nejen studijních, ale i přednáškových pobytů, a to v Rakousku, Maďarsku, SRN, Francii, Belgii a Polsku. Pro vydavatele tohoto časopisu je obzvláště cenné, že se profesor Hurdík zapojil již téměř před deseti lety do pedagogické činnosti též na Fakultě právnické ZČU, kde působí nejen jako přednášející, ale v rámci doktorského studijního programu i jako školitel, přičemž zde zastává rovněž funkci člena vědecké rady fakulty. Kromě toho je na vnitrostátní půdě též členem komise pro doktorské řízení (DrS) Ústavu státu a práva AV ČR a členem oborové rady Právnické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci.

Je-li Jan Hurdík mimořádně úspěšným pedagogem, ani v nejmenším za tím nezaostává ve své bohaté vědecké a související publikační činnosti. Především je sám autorem celé řady monografií, jež se věnují zejména základním otázkám obecné části občanského práva hmotného. Kromě toho je hlavním spoluautorem několika zahraničních monografií vydávaných jako součást edice *International Encyclopaedia of Laws* v Haagu a spoluautorsky se též podílel na mnoha komentářích k občanskému zákoníku z roku 1964 a k občanskému zákoníku aktuálnímu, jakož i na komentáři k zákonu o nadacích a nadačních fondech. Ruku v ruce s tím pak jde i jeho rozsáhlá účast na různých vědeckých projektech, ať již domácích, anebo zahraničních. Samozřejmostí je pak nejen jeho autorství dlouhé řady vědeckých a odborných článků a studií, ale i autorství a spoluautorství četných učebních textů. V této souvislosti se nelze nezmínit zejména o jedné z prvních učebnic vydaných v souvislosti s přijetím nového občanského zákoníku, která zahrnuje obecnou část, jakož i věcná práva a která byla pod jeho vedením vydána především k účelům výuky na Fakultě právnické ZČU. V literární produkci profesora Hurdíka však nejde ani zdaleka o její kvantitu (jakkoli úctyhodnou), nýbrž především o její výjimečnou kvalitu. Představuje totiž svou převážnou částí tvorbu, která je (na rozdíl od většiny literárních počínů v oblasti naší současné civilistiky) laděná skutečně vědecky, aniž staví na pozitivistických přístupech a nekritickým přijímání výsledků občanskoprávní legislativy, ať již té minulé, anebo té vysoce problematické současné. To z autora činí jednoho z nejlepších teoretických civilistů současné doby.

Právě tyto vysoké vědecké kvality vedou k tomu, že se profesor Hurdík stal členem nejen mnoha domácích, ale i zahraničních vědeckých institucí (zejména Společnosti pro smluvní právo, European Law Institute, několik let byl též členem Aquis Group aj.), jakož i redakčních rad. Přitom své zkušenosti dokázal nejednou uplatnit rovněž v samotném legislativním procesu (zejména při přípravách právních norem týkajících se nadací i obecně norem posledního občanského zákoníku).

Jestliže se člověk shora uvedených kvalit zapojí do činnosti též jiné než mateřské fakulty, je to pro takovouto jinou fakultu nepochybně cenná pomoc a vzpruha. Jestliže takový krok učiní v době, kdy se od této fakulty v jejích nejtěžších chvílích kdekdo odvrací, platí to desetinasobně. A právě takový krok Jan Hurdík učinil ve vztahu k Fakultě právnické ZČU. Nezištně, bez okolků, vzdor tomu, že se nacházel v prostředí, které tomuto jeho kroku zcela jistě nebylo nakloněno. Nelze tedy pochybovat, že je nejen vynikajícím pedagogem a vědcem, ale navíc též tím, koho nazýváme neocenitelným kolegou v pravém smyslu toho slova.

Kdo ovšem Jana Hurdíka zná dobře, příliš se nediví. Jde totiž o člověka nejen výjimečných intelektuálních, ale i skvělých charakterových kvalit. Čestnost a upřímnost, dobrosrdečnost a laskavost, pracovitost a zodpovědnost, tolerance a skromnost, to jsou jen některé z obdivuhodných vlastností, které jej v nadobyčejné míře zdobí.

Autor těchto řádků se velmi těší z toho, že může (alespoň jak věří) jubilanta považovat za svého přítele. Chce mu proto co nejsrdečněji popřát – a to samozřejmě nikoli jen jménem svým, ale především jménem celé Fakulty právnické ZČU a koneckonců i jménem redakční rady časopisu – aby byl co nejvíce zdrav, úspěšný a spokojený a aby takový byl ještě předlouhá léta. Vážený pane profesore, milý Jendo, děkujeme a do těch předlouhých let mnoho štěstí!

doc. JUDr. Jan Pauly, CSc.

Fakulta právnická, Západočeská univerzita v Plzni